

Laikus kísérlet a Magyar nemzet Történelmi Alkotmányának írásba foglalására

Praeambulum

(1) A Magyar Nemzet Erkölcsi Alkotmánya (Továbbiakban A.

Laikus kísérlet a Magyar nemzet Történelmi Alkotmányának írásba foglalására

Praeambulum

(1) A Magyar Nemzet Erkölcsi Alkotmánya (Továbbiakban A.) a magyar nemzet történelmi alkotmányára alapulva egyrészt a nemzet több, mint ezer éven át kifejlődött erkölcsiségét, másrészt a mai nemzettest tagjainak ez erkölcsiségből fakadó, közös akarátát fejezi ki. Az alkotmány mint erkölcsi kategória a törvények szellemét hivatott meghatározni. A törvények a kor és külső körülmények követelményei szerint változtathatók, ez a mindenkori törvényhozó testületek hatáskörébe tartozik. A törvények szelleme változtathatatlan. A múlt tapasztalatai, a jelen munkássága és a jövő iránti felelősség azt parancsolja, hogy az alkotmány alapelveit a következő nemzedékek is rendíthetetlenül tiszteletben tartsák.

(2) A magyar nemzettest szimbólikus megjelenítője a szentkorona.

(3) A magyar nemzettest tagja nemre, származásra, nyelvre, vallásra, lakóhelyre, állampolgárságra való tekintet nélkül minden 21. életévét betöltött személy, aki elődei között legalább egy magyar származású és anyanyelvű nagyszülőt tud felmutatni, eskü erejű nyilatkozatban a magyar nemzettest tagjának vallja magát és vállalja az ezzel járó alkotmányos köteleességek teljesítését.

(4) Az A. történelmi képződmény s mint ilyen maradéktalanul magába foglalja:

- a) a honfoglaló magyar nemzet törzseinek alapszerződését (vérszerződés);
- b) az ógörög természetjog fogalmát és követelményeit;
- c) az angol Magna Charta-ban (1215) és a magyar Aranybulla-ban (1222) lefektetett jogokat;
- d) az általános emberi és polgári jogoknak új- és legújabbkori meghatározásait, mint: az Északamerikai Egyesült Államok alkotmánya (1782), a francia forradalom által megfogalmazott emberi és polgári jogok deklarációja (1789), az ENSZ általános nyilatkozatában lefektetett emberi jogok (1948) s végül - de nem utolsó sorban - az EBESZ 1973-as helsinki

záronyilatkozata;

e) 1848 március idusának követeléseit; az 1956-os Magyar Október mély történelmi gyökerekkel rendelkező s mégis merőben új, elemi népképviseleti formáinak teljes mértékű elfogadását.

(5) A történelmi magyar alkotmányt az 1944. márc. 19.-i német megszállás, majd a háborút követő szovjet elnyomás nem tehetné érvénytelenné, csupán hatályon kívül helyezte. Az A. írásos megfogalmazása és hatályba helyezése kizárólag az Alkotmányozó Nemzetgyűlés (továbbiakban AN.) joga és feladata.

(6) Az AN. a magyar nemzet önrendelkezési igényének legősibb - Ópusztaszer, Székesfehérvár, Rákosmező - és legújabb - 1956 - hagyományainak szellemében minden felső hatalomtól, érvényben lévő törvénytől, nemzetközi megállapodástól függetlenül elfogadja, jóváhagyja és hatályba helyezi a Magyar Nemzet Erkölcsi Alkotmányát, amely szerint:

1 §. Államforma

(1) A magyar nemzet államformája alkotmányos királyság, amelyben a királyt megillető közjogi hatalmat nem személy, hanem a szentkorona képviseli.

(2) A magyar alkotmányos királyság (továbbiakban M.A.K.) állampolgárai a Praeambulum (3) szerint meghatározott nemzettest

tagjai, valamint ezek még kiskorú - a 21. életévet még be nem töltött - közvetlen utódai. Teljes jogú állampolgárok továbbá az ország területén élő nemzetiségek tagjai magyar származású elődök nélkül is, amennyiben leadják a Praeambulum (3) szerinti, esküerejű nyilatkozatot.

(3) A M.A.K. független jogállam, amelynek egyetlen feladata tagjai/polgárai közös akaratának érvényesítése mind az államon belül, mind nemzetközi vonatkozásokban.

(4) A M.A.K. biztosítja minden állampolgára számára a Praeambulum (4) alatt felsorolt történelmi dokumentumokban lefektetett jogok igénybevételének lehetőségét, ugyanakkor elvárja a polgároktól az ugyanott lefektetett köteleességek teljesítését.

(5) Tekintettel arra, hogy a M.A.K. (2) szerint meghatározott, egyetlen feladata érvényesíteni a nemzettest tagjainak közös akaratát, nyilvánvaló, hogy létezésének és működésének alapját csakis a nemzettest tagjaink egyértelműen kinyilvánított akarata - továbbiakban közakarat - képezheti.

(6) Éppen ezért: a tevékeny hozzájárulás az egyértelmű közakarat kialakításához mulasztathatlan kötelessége a nemzettest minden tagjának. E kötelesség minimuma az egyértelmű akaratnyilvánítás a törvényhozó testületek, a helyi önkormányzati képviseletek tagjainak, valamint az államelnök megválasztásánál. Aki e minimális kötelességnek egyértelműen bizonyított, nyomós személyes ok nélkül nem tesz eleget, nem tekinthető a nemzettest tagjának, elveszíti magyar állampolgárságát és nem tarthat igényt az A.-ban lefektetett jogokra.

2. §. Törvényhozás

(1) A M.A.K.-ban a törvényhozó hatalmat két egymástól független Törvényhozó Testület (továbbiakban T.T.) gyakorolja:

a) a Politikai Parlament (továbbiakban P.P.)

b) az Önkormányzatok Országos Tanácsa (továbbiakban ÖnOT.)

(2) A T.T.-k tagjait a nemzettest akaratnyilvánításra jogosult és kötelezett tagjai - a választópolgárok - választják szabad és titkos választások keretében.

(3) A választások módját és rendjét az Alaptörvény szabályozza.

(4) A T.T.-k első feladata a legfőbb végrehajtó szerv, a kormány (lásd 3. §) megválasztása.

(5) A M.A.K. első T.T.-inek második kötelessége az előző törvényadó testületek által hozott törvények, illetve az előző kormányok által megkötött szerződések felülvizsgálása arra vonatkozóan, hogy azok mennyiben felelnek meg az A. követelményeinek. Különös gond fordítandó a szomszédos államokkal kötött ú. n. alapszerződésekre s mindenek előtt az Európai Unióval kötött szerződésekre. Azok a törvények és szerződések, amelyek nem állják meg helyüket az A. fényében, semmisnek tekintendők.

3.§. Kormány

(1) A kormány a M.A.K. legfőbb végrehajtó szerve.

(2) A kormány tagjait a T.T.-k választják meg. A kormányban nem tölthet be tisztséget olyan személy, aki tagja valamelyik T.T.-nek, valamely politikai pártnak vagy valamely önkormányzati képviseletnek. Nem juthat továbbá kormányzati tisztséghez olyan személy, aki érintett az ügynök-törvény által, vagy aki kormányzati pozíciót töltött be 1990 előtt.

(3) A kormánytagok megválasztásának módját és rendjét az alaptörvény szabályozza.

4. §. Államelnök

(1) Az államelnök a szentkorona után a M.A.K. legfőbb közjogi méltósága, s azt a szerepet illetve hivatalt tölti be, amelyet a magyar történelem folyamán a mindenkori nádor viselt a király távollétében.

(2) Az államelnököt a nemzettest akaratnyilvánításra jogosult és kötelezett tagjai közvetlenül választják szabad és titkos választási eljárással.

(3) A választás módját és rendjét, valamint az államelnök hatáskörét az alaptörvény szabályozza.

5.§ Igazságszolgáltatás

(1) M.A.K. igazságszolgáltatásának legfelsőbb szerve a tizenkét tagú Országos Igazságügyi Tanács (továbbiakban OIT.).

(2) Az igazságszolgáltatás mint hatalmi ágazat függetlenségét a lehető legnagyobb mértékben biztosítandó az OIT. tagjait nem jelölések és választások útján, hanem sorsolás alapján kell meg- és kinevezni.

(3) A sorsolásba bevonandó minden magyar állampolgár, aki a sorsolás időpontjában

- a jog- és államtudományok területén lezárt főiskolai végzettséggel rendelkezik;
- legalább öt éves bírói tevékenységre tekinthet vissza;
- vagy a jog és államtudományok terén elismert tudományos és/vagy felsőiskolai kutató- és/vagy oktatómunkát tud felmutatni;
- nem tagja valamely politikai pártnak vagy önkormányzati képviseletnek;
- nem érintett az ügynök-törvény által
- nem töltött be bírói, ügyészi vagy kormányzati pozíciót 1990 előtt.

(4) A sorsolás rendjét és módját az alaptörvény szabályozza.

(5) A sorsolás alapján kinevezett személyek a megbízatást csak egyértelműen bizonyítható, súlyos személyi okok alapján utasíthatják el.

(6) Az OIT. hatásköre kiterjed az igazságszolgáltatás minden területére. Az OIT. beiktatásával feleslegessé válik és megszüntetendő az igazságügyminisztérium.

(7) A továbbiakat az alaptörvény szabályozza.

6. §. Koronatanács

(1) A Koronatanács a M.A.K. legfelső tanácsadó és ellenőrző szerve.

(2) Tanácsadó szervként mind T.T.-k, mind a kormány, mind az államelnök, mind az OIT, mind az Nemzeti Média-Tanács (továbbiakban NMT, lásd 7. §) által mindenkor igénybe vehető.

(3) Ellenőrző szervként köteles minden külső indíttatás, kérdés vagy felkérés nélkül is mind a T.T.-k, mind a kormány, mind az államelnök, mind az OIT, mind az NMT tevékenységét állandóan figyelni és ellenőrizni elsősorban és főképpen arra vonatkozóan, hogy e tevékenységek mennyiben felelnek meg az A.-ban lefektetett alapelveknek. A Koronatanács ebben a minőségben átveszi és magasabb szinten gyakorolja a korábbi (jelenlegi) alkotmánybíróság hatáskörét, minek következtében az alkotmánybíróság a Korona-tanács hivatalba lépésével megszűntetendő.

(4) A Koronatanács összetételét, hatáskörét, megválasztásának és működésének módját és rendjét az alaptörvény szabályozza.

7. §. Honvédelem

(1) A hon védelme a M.A.K. minden polgárának mulasztthatatlan kötelessége.

(2) A honvédelem elsősorban - de nem kizárólagosan - a fegyveres erők - honvédség, határőrség és nemzetőrség - feladata.

(3) Fegyveres szolgálatra a honvédség keretében a M.A.K. minden, 21. életévét betöltött férfi tagja kötelezendő. A fegyveres szolgálatba nők is bevonhatók önkéntes vállalás alapján. A honvédségi fegyveres szolgálat időtartama 18 hónap.

(4) A honvédség keretében teljesített fegyveres szolgálat után a a leszereltek 40. életévük betöltéséig tagjai maradnak a nemzet-őrségnek. A nemzetőrségnek tagja a M.A.K minden polgára a 21. és a 40. életéve betöltése között, nemre való tekintet nélkül. A nemzetőrség tagjai alapvető fegyveres kiképzésben részesülnek s szerzett ismereteiket és készségeiket két évenként megismétlendő, két hetes gyakorlat keretében újítyák fel. Asszonyok, akik az anyaságot vállalták, e kötelesség alól felmentést nyernek. A továbbiakat az alaptörvény illetve a honvédelmi törvény szabályozza.

(5) A honvédelem fogalma nem korlátozódik a fegyveres szolgálatokra. Honvédelemnek minősül minden tevékenység, amely a nemzet szellemi, kulturális, erkölcsi és tudományos javainak megőrzését szolgálja. E tágabb értelemben honvédelmi tevékenység folytatható és folytatandó a családban, az iskolában, a templomokban, a közélet bármely területén. Továbbiakat az alaptörvény szabályozza.

(6) A fegyveres szolgálatot elvi, erkölcsi, vallási okokból megtagadó polgárok a 18 hónapos szolgálati időt a szociális/karitatív területen töltik le.

8. § Társadalom, erkölcs, kultúra

(1) Fájdalommal kell megállapítanunk, hogy az eredetileg keresztény valláserkölcsi alapokon nyugvó társadalmak a 20. század második felében elvesztették lábuk alól ezt a talajt, minek következtében ma a szerkezeti összeomlás, az erkölcsi züllöttség és a kulturális elposványosodás szomorú állapotában leledzenek. A magyar társadalom és nemzeti közélet megmentésének, megtisztításának egyetlen lehetősége: tudatosan szembefordulni e globális hanyatlással, visszahelyezni a magyar társadalmat és nemzeti közéletet a történelmi alkotmány szellemi, valláserkölcsi és politikai alapjaira.

(2) A társadalom alapsejtje, életének hordozója és biztosítója a család.

(3) A legmagasabb rendű női hivatás a felelős anyaság. Ebben a szellemben megteremtendő

a főhivatású anyaság intézménye. A M.A.K. ezen túl is elsőrendű, legfontosabb feladatának tekinti a családok, az anyaság és a gyermeknevelés biztonságos erkölcsi és anyagi alapjainak megteremtését. Továbbiakat a családtörvény szabályozza.

(4) A testben, lélekben, szellemben és erkölcsökben egészséges utódok felnevelése a nemzetközösség elsőrangú érdeke.

(5) Tekintettel arra, hogy a személyiség kialakulásában az első, csaknem kizárólag a családi körben eltöltött életek döntő jelentőséggel bírnak, föltétlenül szükséges a gyermekáldást vállaló szülők, elsősorban a főhivatású édesanyák alapos és kötelező előkészítése e feladat ellátására. Miután a szülő-szerepre való intézményes előkészítésre eleddig az egész világon nincsen példa, a magyar törvényhozásnak a családtörvény megalkotásánál teljesen új utakat kell törnie.

(6) Az autonóm személyiség további kialakítása már nagy részben az iskolarendszer feladata. Ezzel kapcsolatban hangsúlyoznunk kell: az iskola feladata nemcsak a tanítás, tehát a gyakorlati élethez szükséges ismeretek átadása, hanem a nevelés is, az erkölcsi, szellemi, kulturális értékek személyiséget alakító közvetítése.

(7) A tanító/nevelő intézmények igénybevétele az óvodától a főiskoláig személyiséghez kötött jog, amely azonban elválaszthatatlanul összefügg a nemzetközösség felé vállalt felelősséggel.

(8) Az ön- és közművelődés lehetőségeinek biztosítása, valamint a társadalmilag hasznos, egyéni képességek felderítése és kifejlesztése az állam feladata.

(9) Tekintettel arra, hogy a M.A.K. polgárainak túlnyomó többsége magyar nemzetiségű és keresztény, a kialakítandó iskolarendszer feladata - az etnikai vagy egyéb kisebbségek minden jogának tiszteletben tartása és biztosítása mellett - az ifjúság magyar nemzeti és keresztény szellemben való nevelése.

(10) Az etnikai vagy egyéb kisebbségek számára a M.A.K. biztosítja a teljes körű autonómia lehetőségét, melynek keretében a kisebbségek tagjai maguk határozhatják meg együttélésük alapelveit és gyakorlatát, megőrizhetik kulturális, szellemi erkölcsi, vallási identitásukat. Az autonóm kisebbségi létrend törvényei nem lehetnek természetesen ellentétben a M.A.K. törvényrendszerével. A továbbiakat az alaptörvény illetve a kisebbségi törvény szabályozza.

(11) Az autonóm kisebbségek tagjaival szemben mindenféle diszkrimináció - akár negatív, akár pozitív - büntetendő cselekménynek tekintendő.

(12) Véget kell vetnünk annak a szemléletnek, amely az egyének tevékenységét kizárólag a piaci haszon alapján méltányolja. Polgárok tízezrei teremtenek vagy termelnek értékeket, esetleg "csak" megőrzik vagy megmentik azokat anélkül, hogy ezért anyagi jutalmat, vagy akár csak elismerést is elvárnának. Mind a magyar, mind az általános emberi történelem tanúsága szerint e névtelenek sokasága tartotta és tartja meg a veszni indult vagy induló emberi közösségeket a jövő számára. Az ilyen tevékenységek és teljesítmények intézményesített felmérése, feltárása, nyilvános elismerése és legalább szimbólikus megjutalmazása az egész nemzeti társadalom érdekében áll. Továbbiakat az alaptörvény szabályozza.

9. §. Nemzetgazdaság

(1) A nemzetgazdaság alapját az országterület természetes adottságai - természeti kincsei - és a honpolgárok önálló, felelős gazdasági tevékenysége képezi.

(2) Az országterület természeti kincsei a szentkorona tulajdonát képezik. Ezek a javak: a termőföld, a víz - folyók, tavak, gyógy- és hőforrások - az energiahordozók, a levegő, a különleges értékkel bíró környezeti (táj)egységek.

(3) Hasonlóképpen a szentkorona a tulajdonosa a nemzeti történelem során teremtett szellemi és kulturális ja-vaknak. Ezek: az archeológiai és történelmi kutatások által feltárt ipar- és képzőművészeti tárgyak, irodalmi és zenei műalkotások.

(4) A szentkorona tulajdonát képező természeti és kulturális értékekre alapozott gazdasági és kereskedelmi tevékenységek a nemzetgazdaság stratégiai ágazatának minősülnek.

(5) A szentkorona tulajdonát képező javak igénybevétele gazdasági tevékenység céljára csak a tulajdonos - tehát a szentkorona - engedélyével lehetséges. Az engedélyek kiadásáról a Koronatanács ajánlása alapján a T.T.-k döntenek.

(6) A szentkorona tulajdonát képező javak gazdasági kiaknázásához külföldi (nemzet- és országidegen) tőke bevonása lehetséges, de csak a (4)-ben lefektetett, engedélyezési eljárás alapján. A továbbiakat az alaptörvény, illetve a nemzetgazdaságra vonatkozó törvények szabályozzák.

(7) A magyar oktatási rendszer felsőfokú, tudományos intézményeiben szerzett szaktudás alapján elért egyéni eredményekkel, találmányokkal, felfedezésekkel kapcsolatban a szentkorona elővételi joggal rendelkezik.

10. § Hűtlenség

(1) A szentkorona javainak kisajátítása, engedély nélküli igénybevétele bármely célra, különösképpen azok átjátszása külföldi (nemzet/országidegen) érdekeltségek kezére hűtlenségnek minősül.

(2) Hűtlenség továbbá a 9. §. (6) pontjában megjelölt egyéni teljesítmények értékesítése a szentkorona elővételi jogának megkerülésével.

(3) Hűtlenségnek minősül minden, az A. szellemét sértő tevékenység vagy magatartás, akkor is, ha nem sért törvényt s így büntetőjogilag nem megfogható.

(4) Különösen súlyos hűtlenségnek minősül minden olyan tevékenység vagy magatartás, amely a M.A.K. nemzetközi érdekeit, tekintélyét, méltóságát sérti.

(5) Hűtlenségi vádat a Koronatanács emelhet, a T.T.-k és/vagy az államelnök ajánlása alapján, vagy anélkül. A hűtlenségi vádat a Koronatanács az OIT.-nek nyújtba be.

(6) A hűtlenség tényének megállapítása az OIT. (5. §) feladata.

(7) A hűtlenség megállapítása esetén az OIT. a vádlottat megfosztja állampolgárságától és kiutasíthatja az ország területéről.

11. §. Nemzeti Média-Tanács

(1) A Nemzeti Média-Tanács (továbbiakban NMT.) feladata a mai média-káoszról az A. elveinek megfelelő rendet teremteni.

(2) Az írott vagy íratlan történelmi alkotmányok - így a magyar is - általában sokáig kielégítően biztosították a három klasszikus hatalmi ágazat - törvényhozás, végrehajtás, igazságszolgáltatás - egymástól való függetlenségét, világos azonban, hogy nem terjedhettek ki a negyedik tényezőre, a tömegtájékoztatás, a média világára, amely csak a legutolsó száz év alatt vált önálló hatalmi ágazattá, amivel szorosan összefonódva érvényét veszítette a klasszikus hatalommegosztás elve is.

(3) A mai média-világban mesterien mesterkélt káosz uralkodik, amelyet egy meglehetősen egységes, kicsiny, de magát intellektuálisan felsőbbrendűnek tartó, a magyarokkal és a magyarsággal szemben zsigeri gyűlölettel eltelt, maffia szerű csoport irányít, amely a félretájékoztatás, népbetűítés, hagyomány- és erkölcsrombolás szándékát egyrészt a semleges tárgyilagosság, másrészt a szólásszabadság elvével álcázza.

(4) Ez áldatlan és nemzeti létünket egyre durvábban fenyegető állapot felszámolása érdekében az AN. feladata olyan kereteket teremteni, amelyek a médiális tevékenységeket az A. alapelveinek megfelelően szabályozzák. Ehhez élesen el kell választanunk egymástól az akaratnyilvánítás, a tájékoztatás és a vélemény-nyilvánítás fogalmát. Ennek az elvnek az érvényre juttatása céljából hozandó létre a NMT, mint a média-világ legfelsőbb ellenőrző szerve, melynek felállítását, összetételét, hatáskörét és működését az alaptörvény szabályozza.

(5) A - ha nem is egységes, de egyértelmű - közakarat kialakításának érdekében az akaratnyilvánítás a nemzettest minden tagja számára nemcsak jog, hanem kötelesség is. E kötelesség maradéktalan teljesítését meg kell követelni a média-világ egészétől s annak minden egyes szereplőjétől is. Miután a média a közakarat kialakításához elsősorban és leginkább a tárgyilagos és semleges tájékoztatással járulhat hozzá, ez elengedhetetlen követelmény mind a média egészével, mind annak egyes szereplőivel szemben is. A bizonyíthatóan szándékos vagy gondatlan félretájékoztatás ezért bűncselekménynek számít, s mint ilyen az elkövető médium vagy személy további médiális tevékenységtől való eltiltásán túl is büntetendő. A büntetés mékéntjét és mértékét az alaptörvény - vagy a média-törvény - szabályozza.

(6) A szigoran tárgyilagos tájékoztatás megkövetelése nem jelentheti természetesen a vélemény-nyilvánítás A.-ban lefektetett szabadságának beszűkítését. Megkövetelhető és következetesen megkövetelendő viszont az egyértelmű határvonal feltüntetése a tények közlése és azok kommentálása, véleményezése, értékelése között: az olvasónak/hallgatónak/nézőnek mindig pontosan tudtára kell adni, mikor közölnek vele tényeket, illetve mikor szembesül egyes személyek vagy csoportok, szervezetek tényeket értékelő véleményével. A két terület közötti határvonal szándékos vagy gondatlan elmosása bűncselekménynek tekintendő s mint olyan büntetendő (5) értelmében.

(7) Az állampolgárok tárgyilagos tájékoztatása elsősorban a közszolgálati médiumok feladata, amelyek tájékoztatási tevékenységének semleges tárgyilagosságát a NMT különös gonddal figyeli és ellenőrzi. A közszolgálati médiumok közpénzből támogatásban részesülhetnek.

(8) Az A. természetesen minden polgár, testület, szervezet, egyesület vagy csoportosulás számára biztosítja a jogot a szabad médiális tevékenységhez. Az ilyen magán-médiumok közpénzi támogatásokban nem részesülhetnek, fenntartásukról a működtetők gondoskodnak, s minden esetben világosan és egyértelműen feltüntetendő a médiumot fenntartó, vagy a médium mögött álló személy vagy csoport neve. A tárgyilagos tájékoztatás és a szabad vélemény-nyilvánítás között (5) szerint meghúzandó határvonal figyelembe vétele természetesen a magán-médiumok számára is kötelező. Visszaélések bűncselekménynek tekintendők és mint ilyenek (5) értelmében büntetendők.

(9) A tájékoztatás és véleményezés egyértelmű megkülönböztetésének (5)-ben lefektetett alapelve értelemszerűen vonatkozik a reklámpar termékeire is. Egy merőben új, átfogó, az A. szellemének megfelelő reklám-törvény kidolgozása a T.T.-k egyik legsürgősebb feladatának tekintendő.

12. §. Népszavazás

(1) A M.A.K. állampolgárainak joga van népszavazást követelni, amennyiben úgy vélik, hogy választott képviselőik nem, vagy nem elegendő és megfelelő mértékben képviselik, esetleg éppen megsértik a polgárok érdekeit.

(2) A népszavazás módját és rendjét az alaptörvény szabályozza.
13.§. Ellenállási záradék

(1) A magyar nemzettest minden tagjának már az 1222-ben kibocsátott Aranybulla szerint:
"...szabad... a hűtlenség minden vádja nélkül ellentálni és ellentmondani."

(2) A törvénysértő hatalommal szembeni ellenállás e jogával élt a magyar nemzet a 18. század első évtizedében (II. Rákóczi Ferenc által vezetett szabadságharcában), 1848/49-ben s végezetül 1956-ban.

(3) A magyar nemzet sorsát 1990 óta irányító politikusok - pártállástól függetlenül - valamennyien szándékosan vagy gondatlanul a romlás felé vitték az országot, álságos népszavaztatással és választási csalásokkal bekényszerítették Hazánkat az Európai Unióba, ami a nemzet érdekeinek végkiárúsításával egyenlő.

(4) A AN. ezek után kötelességének tartja, hogy az A. elfogadásával egy időben ellenállásra szólítsa fel a nemzettest minden tagját!

Tunyogi Csapó Gábor